

[Socialministeren.]

bar flere åbenlyse fordele, hvoraf jeg bl. a. nævnede udviklingen henimod fastere ansættelsesformer, de øgede kontrolmuligheder og den væsentlige nedsættelse af det antal dagpengetilfælde, som det offentlige ville blive belastet med.

Der har siden været arbejdet videre med denne tanke i socialministeriet, ligesom forslaget har været drøftet med arbejdsmarkedets parter. Regeringen har ved afvejning af virkningerne af forslaget fundet, at dette bør fremmes, og at arbejdsgiverne bør udrede dagpengehjælpen i de første 10 dagpengedage, dvs. i de første 2 uger efter karenstidens udløb. De fleste dagpengetilfælde vil således først overgå til den offentlige ordning, når sygdommen har været mindst 2½ uge. Regeringen har ment, at en gennemførelse af forslaget kræver, at perioden får en længde af denne størrelse, for at en så gennemgribende nydannelse kan siges at være berettiget.

For arbejdsgiveren med få ansatte vil ordningen naturligvis indebære en risiko for udsving i udgiften til dagpengehjælp. Det er derfor foreslået, at arbejdsgivere, hvis årlige lønudgift ligger under en vis grænse, får adgang til at afgive risikoen for den første del af de ansattes sygdomsperioder mod betaling af et ekstra bidrag til ordningen.

De forbedringer af befolkningens sikring mod indtægtstab som følge af sygdom, arbejdsulykker og fødsel, som vedtagelsen af det foreliggende lovforslag vil medføre, indebærer naturligvis en tilsvarende forøgelse af udgifterne til denne del af vort sociale system. Forbedringerne skønnes således at ville medføre en samlet merudgift på omkring 450 mill. kr. årligt.

Jeg må dog i denne forbindelse gøre opmærksom på, at både de nævnte dagpengesatser og udgiftstallene i bemærkningerne til lovforslaget er baseret på det gældende lønniveau, medens finanslovtallene er baseret på niveauet i 1970. Vil man sammenligne tallene i lovforslaget med disse tal, må man derfor først forhøje de sidstnævnte tal under hensyn til den lønudvikling, der har fundet sted i den mellemliggende periode.

I øvrigt må det tilføjes, at en del af den udgiftsforøgelse, som den foreslåede dagpengeordning indebærer, vil blive modsvaret af besparelser på andre sociale konti, der

i dag belastes med de sociale tilfælde, hvor der ikke kan ydes dagpengehjælp.

Finansieringen af de forøgede udgifter skal efter lovforslaget bæres af arbejdsgiverne og de sikrede selv.

Jeg er klar over, at der ikke ved de netop afsluttede lønforhandlinger er taget højde for øgede bidrag til den gældende dagpengeordning.

Vedtagelsen af det foreliggende lovforslag — og dermed fastlæggelsen af finansieringen — vil imidlertid kunne ske så tidligt, at der kan tages hensyn hertil ved lønforhandlingerne i forbindelse med den næste overenskomst, der skal træde i kraft næsten samtidig med, at dette lovforslag tænkes iværksat.

Det er således forudsat, at arbejdsmarkedets parter er enige med regeringen i, at en forbedring af dagpengeydelse må prioriteres så højt, at man også er villig til at bære de hermed forbundne merudgifter.

Om ordningens administration vil jeg gerne først gentage, hvad jeg sagde i min redegørelse, nemlig at udvidelsen af personkredsen, den kortere karenstid og den mere individuelle dagpengehjælp alt sammen stiller store krav til ordningens administration.

Jeg har derfor betragtet det som nødvendig forudsætning for den nye ordning, at der opbygges en effektiv administration, der bedst muligt udnytter de i dag foreliggende tekniske muligheder. Det er således planen at opbygge et edb-system, hvor kommunerne via terminaler vil få direkte adgang til de registrerede dagpengerettigheder m.v. Det er i øvrigt hensigten efterhånden også at benytte systemet i forbindelse med andre sociale ordninger. Samtidig skal administrationen imidlertid opbygges på en sådan måde, at den både er forbrugervenlig og i overensstemmelse med den ændrede målsætning på det socialpolitiske område.

Planlægningen af den nye ordnings administration er foregået i et nært samarbejde mellem socialministeriet, de kommunale organisationer og repræsentanter for sygekasserne, der sidder inde med værdifulde erfaringer fra administrationen af den gældende dagpengeordning. Dette samarbejde har man i hvert fald fra socialministeriets side været meget glad for, og jeg håber det vil fortsætte, til ordningen er kommet godt i gang. I øvrigt deltager ad-